

[Statsministeren.]

Christmas Møller om de forskellige Bestemmelser i §§ 7 og 8, at de kunde jo have været indført paa Finansloven. Det undrer mig efter al den Tale, man gennem Aarene har hørt om det urimelige i, at Ministrene render til Finansudvalget for at faa Sagerne ordnet, at man saa skal have Bebrejdelser, naar man for enkelte Sagers Vedkommende undgaar den Vej og fremsætter direkte Lovforslag. (*Christmas Møller: Helheden.*) Det ærede Medlem siger: Helheden, jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Men dertil kommer jo, at for nogle af disse Bestemmelser Vedkommende drejer det sig om Rentesatser, der er fastsat i bestaaende Love, og som det i hvert Fald neppe kan bebrejdes os at vi foreslaar ændret gennem en Lov om Ændring i den bestaaende Lov.

Jeg forstaar ikke disse Bebrejdelser, de kan være ganske morsomme, og Gud bevares, hvis det er en Spøg, som vi skal deltage i, kan vi jo godt kaste hinanden i Hovedet, at man ved denne Lejlighed vil ændre paa Finansloven, men ikke ved andre Lejligheder. Men det er jo altsammen underordnet i Forhold til Sagens Realitet, og det, der har Interesse, er at faa Rede paa, hvilke af de ærede Partier der vil være med til at lovgive, saaledes som det her er foreslaaet, og saaledes, at Adgangen til Gavebordet ikke bliver forment den Del af Befolkningen, der har rimeligst Krav paa at blive placeret der.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde endelig nogle Bemærkninger om Satsene i § 2, Bestemmelserne om Mindstebeløbet for, hvad Kommunen skal have ydet for at faa Andel i Tilskuddet, og fremkom med nogle Tal, som jeg ikke er i Stand til at kontrollere, over, hvad København, Frederiksberg og Gentofte havde ydet. Hvis det er saaledes, at en af disse Kommuner ingenting eller næsten ingenting har ydet, skal den naturligvis heller ikke have noget refunderet — det er da ligetil, og de Kommuner, der har ydet de Beløb, der her er Tale om, bør have noget.

Disse Tal er ikke, saaledes som det ærede Medlem formoder, stillet op efter, hvilke Kommuner jeg holdt mest af, og hvilke jeg holdt mindre af; de er Resultatet af en Statistik, som er optaget over Hjælpekassernes Udgifter. Statistisk Departement har en saadan Statistik liggende, og paa Grundlag af den har Departementet for længe siden foretaget en Opgørelse. De Beløb, der her er ansat, svarer saa nogenlunde til de Udgifter, som en stor Række Kommuner har afholdt til de nævnte Formaal i Aaret 1929—30,

og ved at lægge et Beløb til, der svarer til den forøgede Arbejdsløshed, som har været i det Aar, det her drejer sig om, er man altsaa naaet til de her opstillede Tal, der vil være rimelige som Rettesnor og saa rummelige, at et meget stort Antal Kommuner utvivlsomt vil falde ind under Loven.

Idet jeg udtaler en Beklagelse over, at nogle af de ærede Ordførere altsaa ikke har ment at kunne slutte sig til Lovforslaget, anbefaler jeg det til Fremme under Hensyn til de Vanskeligheder, som utvivlsomt baade Kommunerne og de paagældende enkelte Borgere lider under, og som det vil være lidet rimeligt ikke at tage Hensyn til, inden Rigsdagssamlingen om kort Tid slutter.

Landbrugsministeren (Bording): Forskellige af de ærede Ordførere har udtalt, at de af de her omhandlede Bevillinger, der omhandler Landbruget, er rene Gaver, som foreslaas uddelt, og at det er en ren Statstilskudspolitik, man her er inde paa. Jeg maa sige, at deri er jeg ikke saa uenig med de Herrer Ordførere, og netop fordi jeg mener, det er farligt at komme ind paa en saadan Gavepolitik — om man vil kalde den saaledes —, anser jeg det for i høj Grad rigtigt, at disse Bevillinger faar en saa ekstraordinær Karakter som muligt, for at de ikke skal medføre videre Konsekvenser. Naar jeg imidlertid har ment det rimeligt at foreslaa de Bestemmelser i Lovforslaget, som omhandler Landbruget, er det, fordi der for de fleste Punktets Vedkommende, alle paa nær Forslaget om Tilskud til Grundforbedringer, er rettet Henvendelser og Andragender til Landbrugsministeriet om at imødekomme de paagældendes Ønsker om at faa saadanne Tilskud som dem, der her er Tale om. Jeg har ment, at man i en Tid som den nuværende, hvor Forholdene er saa overordentlig vanskelige, ikke mindst for de Landboere, som skulde hjælpes gennem disse Forslag, kunde gaa med til at stille Forslag om rene Statstilskud, men jeg har ment, at disse Statstilskud bør have en saa ekstraordinær Karakter som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte angaaende Tilskuddet til Pumpelaget for Ryde Aa, at han syntes, det var nødvendigt, at vi her fra Rigsdagens Side lod de paagældende nede paa Lolland vide, at de i Fremtiden maatte søge at opstille deres Beregninger mere nøjternt, end de hidtil har gjort. Det ærede Medlem er jo, ligesom jeg, valgt i Jylland, og jeg synes ikke, at vi Jyder skal være saa beskedne, for jeg